

I.2. ESTAT ESPANYOL (BOE d'1 de juliol a 31 de desembre de 1997)

Joan Ramon SOLÉ I DURANY

Cap de la Secció d'Ús Oficial de la Llengua Catalana
de la Direcció General de Política Lingüística

Administració local

En aquest àmbit escau d'esmentar l'Ordre d'11 de juliol de 1997 (BOE núm. 169, del 16) del Ministeri de Presidència, sobre comunicacions electròniques entre les administracions públiques referents a la informació dels padrons municipals:

«ANNEX

»Dissenys de registre dels fitxers d'intercanvi d'informació referents al Padró Municipal

»A) Introducció

[...].

»b) Divisió geogràfica per seccions.

[...].

»2. [...] Per tal de permetre un intercanvi adequat d'informació cal que l'atribut tipus de via pugui ser entès per tots els usuaris sigui quin sigui l'idioma en què estigui escrit, i, per tant, en caldrà una normalització.

[...].

»Observacions:

[...].

»2. Els tipus de via (*calle, avenida...*) ens identifiquen dues vies lògiques diferents amb una mateixa denominació (*calle Mayor, avenida Mayor...*). El nombre de tipus de via diferents és molt limitat i normalment estan expressats mitjançant abreviatures (*C/, AV...*), de

manera que és més que probable que per a un tipus de via en concret hi hagi més d'una abreviatura i que, per tant, una mateixa via pugui confondre's amb dues o més vies diferents (*C Mayor, C/ Mayor, Calle Mayor*).

»El problema de les abreviatures del tipus de via s'agreuja amb l'existència de diferents grafismes (per a un mateix tipus de via) en els diferents idiomes espanyols (*Avda. = Avenida, Avgda. = Avinguda*), i així podríem tenir una mateixa via escrita de moltes maneres diferents i, per tant, emmascarar la realitat de les llistes de carrers municipals.

»Per això cal una normalització dels tipus de via que passa inexorablement per assignar uns codis (tipus de via normalitzats) a uns determinats i limitats tipus de via que permetin identificar com a iguals els tipus de vies escrits de diferents formes i que no obliguin a un únic grafisme d'aquest. El resultat d'aquesta

normalització es palesarà en el fitxer de tipus de via que comentem posteriorment.

»3. Normalment el tipus de via s'imprimeix com a prefix de la denominació de la via; no obstant això, en certs idiomes (èuscar) el tipus de via ha d'imprimir-se com a sufix de la seva denominació. La col·locació del tipus de via s'indicarà via a via mitjançant el camp ros que podrà tenir el contingut següent:

»0: El tipus de via és prefix de la denominació.

»1: El tipus de via és sufix de la denominació.

[...].

»Observacions:

[...].

»4. Relació de tipus de via.— Per permetre un intercanvi adequat d'informació cal que l'atribut tipus de via pugui ser entès per tots els usuaris sigui quin sigui l'idioma en què estigui escrit, i, per tant, en caldrà una normalització.

[...].

Camp	Descripció
TVIAN	Tipus de via normalitzat
TVIA	Tipus de via
DTVIA	Descripció del tipus de via

»Observacions:

»El nombre de tipus de via en un determinat idioma és molt limitat,

però no pas les seves diferents abreviatures o les grafies en diferents idiomes.

»La taula de tipus de via contindrà l'abreviatura del tipus de via en castellà, assignat per l'INE (TVIAN), totes les seves abreviatures assignades pels ajuntaments (TVIA), com encara les diferents descripcions en cadascuna de les llengües vernacles <sic>.

»Per a cada tipus de via normalitzat podran existir un nombre indeterminat de TVIA i DTVIA que hauran de ser considerats com a sinònims del tipus de via normalitzat.

»Per exemple, l'INE ha normalitzat els tipus de via, avinguda i carrer de la forma següent:

TVIAN	TVIA	DTVIA
Calle. Avda.	Calle. Avda.	Calle. Avenida.

»Si un Ajuntament sol·licita la inclusió del tipus de via RUA com a sinònim de *Calle*, un altre Avinguda (amb abreviatura AV) com a sinònim d'*Avenida* i un de tercer sol·licita la inclusió de l'abreviatura C/ com a sinònim de *calle*, com també la inclusió de *Kalea* (amb igual abreviatura) per al mateix tipus de via <sic>. El resultat final de la taula de tipus de via, després de la inclusió d'aquestes modificacions, seria el següent:

TVIAN	TVIA	DTVIA
Calle.	Calle.	Calle.
Calle.	Rúa	Rúa.
Calle.	C/	Calle.
Calle	Kalea.	Kalea.
Avda.	Avda.	Avenida.
Avda.	Av.	Avinguda.

»Els TVIA, RUA, C/ i Kalea serien sinònims de *Calle!* mentre que AV ho seria d'AVDA. Únicament els ti-

pus de via d'aquesta taula seran els permesos en els fitxers d'intercanvi. És important tenir present que definits d'aquesta manera els tipus de via, dues vies seran diferents si difereixen en el seu tipus de via normalitzat o en la seva denominació, per la qual cosa s'hauria de tenir present que seria una errada considerar (segons l'exemple) com a diferents les vies C/ *Mayor* i *rúa Mayor*, ja que els tipus de via són sinònims del tipus de via normalitzat *calle.*»

Etiquetatge

En aquest àmbit cal destacar en primer lloc el Reial decret 1268/1997, de 24 de juliol (BOE núm. 177, de l'endemà), del Ministeri de Presidència, relatiu a la indicació en l'etiquetatge de determinats productes alimentaris d'altres mencions obligatòries diferents de les previstes en el Reial decret 212/1992, de 6 de març (RLD núm. 18, p. 281), pel qual es modifica l'article 20 de la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris. L'article 2 del Reial decret 1268/1997 modifica l'article 20 de la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris, aprovada pel Reial decret 212/1992, de 6 de març, que queda redactat en els termes següents:

«Les indicacions obligatòries de l'etiquetatge dels productes alimentaris relatives a la llista d'ingredients i les instruccions per a la conservació i per a l'ús, s'expressaran necessàriament, almenys, en la llengua espanyola oficial de l'Estat, exceptuant quan es tracti de productes tradicionals elaborats i distribuïts exclusivament en l'àmbit d'una comunitat autònoma amb llengua oficial pròpia.»

Aquesta norma redueix, per tant, l'obligació d'etiquetar en castellà que, d'acord amb el Reial decret 212/1992, s'estenia a totes les dades obligatòries. Amb el nou article 20 només caldria redactar en castellà les tres dades que s'especifiquen, que aproximadament coincideixen amb les que el Tribunal Constitucional esmenta com a dades que poden afectar la salut dels consumidors en el fonament jurídic 5 de la Sentència 147/1996, de 19 de setembre (BOE núm 254, supl., de 21 d'octubre), sobre el conflicte posi-

tiu de competència promogut pel Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya en relació amb el Reial decret 1122/1988, de 23 de setembre (RLD núm. 13, p. 225 a 227). Recordem també que l'article 20 d'aquest imposava, per primera vegada amb caràcter explícitament bàsic, el castellà en totes les dades obligatòries del productes alimentaris. El Reial decret 1268/1997, com dèiem, redueix aquesta imposició, de la qual exceptua, encara, determinats productes. Del joc de l'article 20 del Reial decret 1468/1988, de 2 de desembre (RLD núm. 13, p. 225 a 226), que imposa el castellà en les dades obligatòries dels productes industrials, i el del 1268/1997 resultaria que totes les dades obligatòries dels productes industrials han de figurar en castellà, excepte les de les etiquetes dels productes alimentaris. En aquest cas només haurien de figurar en castellà la llista d'ingredients i les instruccions per a la conservació i l'ús. En el cas dels productes alimentaris, inclosos els industrials, els tradicionals poden tenir l'etiqueta totalment redactada en català. La limitació de la distribució exclusiva que imposa el decret no sembla tenir cap justificació raonable en relació amb l'objectiu de la norma, com ho seria, per exemple, el fet que es permeti l'ús exclusiu de la llengua pròpia als productes distribuïts dins l'àmbit lingüístic. A més, tal com està redactada la norma, ens diu que un producte tradicional elaborat i distribuït dins d'una comunitat autònoma amb llengua oficial pròpia —totes en tenen alguna— pot anar en qualsevol llengua del món. Pel que fa a Catalunya, entenem que aquest esquema ja no hi té vigència a partir de l'entrada en vigor de la Llei 1/1998, de 7 de gener, car segons l'article 34.1 de la Llei esmentada totes les dades de les etiquetes poden anar en català, en castellà o en qualsevol llengua de la Unió Europea.

El Reial decret 1430/1997, de 15 de setembre (BOE núm. 229, del 24), del Ministeri de Presidència, pel qual s'aprova la reglamentació tecnicosanitària específica dels productes alimentaris destinats a ser utilitzats en dietes de baix valor energètic per a reducció de pes, estableix, a l'article 4 (etiquetatge, presentació i publicitat), apartat 2, que «L'etiquetatge dels productes alimentaris destinats a ser utilitzats en dietes de baix valor energètic per a reducció de pes haurà de complir el que disposa el Reial decret 212/1992, de 6 de març, pel qual s'aprova la Norma general d'etiquetatge, presentació i publicitat dels productes alimentaris». Com és lògic, aquesta remissió s'ha d'entendre d'acord amb les modificacions d'aquest Reial decret o altres normes. El preàmbul del Reial decret 1430/1997 sembla voler declarar bàsica tota la disposició quan diu que «es dicta a l'empara del que es disposa en els art. 149.1.10 i 16 de la Constitució espanyola i

d'acord amb l'establert en els art. 38, 40.2 i 40.4 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat».

El Reial decret 1599/1997, de 17 d'octubre (BOE núm. 261, del 31) del Ministeri de Sanitat i Consum, sobre productes cosmètics, deroga, entre d'altres, dues disposicions que ja hem blasmat en aquestes cròniques: el Reial decret 349/1988, de 15 d'abril (RLD núm. 12, p. 246), que imposava el castellà en els articles 6 i 14, i el 475/1991, de 5 d'abril (RLD núm 17, p. 313), que va modificar l'article 14 del Reial decret 349/1988 però mantenint una certa imposició del castellà. El Reial decret 1599/1997, que la disposició addicional primera declara de caràcter bàsic, conté les previsions lingüístiques següents:

«CAPÍTOL III

»Requisits d'informació

»Article 6. Documentació tècnica.

[...].

»3. Les informacions previstes a l'apartat 1 hauran d'estar disponibles almenys en la llengua espanyola oficial de l'Estat. No obstant això, es podrà acceptar les llengües francesa o anglesa en la documentació científica especialitzada que doni suport a la informació tècnica. En aquest cas, si existeix qualsevol dubte motivat per a avaluar l'esmentada informació, es podrà exigir la presentació en la llengua oficial de l'Estat de tota la informació que calgui.

[...].

»CAPÍTOL V

»Etiquetatge i publicitat

»Article 15. Etiquetatge.

»1. En els recipients i embalatges de tot producte cosmètic posat en el mercat hauran de figurar, amb caràcters indelebles, fàcilment lli-

bles i visibles, les mencions següents:

[...].

»i) La llista d'ingredients per ordre decreixent d'importància ponderada en el moment de la seva incorporació. Aquesta llista anirà precedida de la paraula '*ingredientes*' o '*ingredients*', i podrà figurar únicament en l'embalatge.

[...].

»Els compostos perfumants i aromàtics, com també les seves matèries primeres, s'esmentaran amb la paraula '*perfume*' o '*parfum*' i '*aroma*' respectivament.

[...].

»2. Les indicacions a què es refereixen els paràgrafs *d*, *e* i *h* de l'apartat 1 hauran de figurar almenys en la llengua oficial de l'Estat.

»3. Les indicacions a què es refereixen els paràgrafs *a*, *b* i *f* de l'apartat 1 es podran expressar en les llengües nacionals o oficials d'origen, quan el producte procedeixi de països del territori comunitari.

»4. Els ingredients de la llista a què es refereix el paràgraf i de l'apartat 1, s'expressaran per la seva denominació INCI tal com figura en l'inventari d'ingredients cosmètics publicat en el *Diario Oficial de las Comunidades Europeas* per Decisió de la Comissió de 8 de maig de 1996.

»No obstant això, quan la grafia o la consonància d'un terme de la nomenclatura comuna s'aparti sensiblement d'un terme intel·ligible pels consumidors, la Direcció General de Farmàcia i Productes Sanitaris podrà determinar-ne la redacció convenient.

[...].

»CAPÍTOL VIII

»Infraccions i sancions

[...].

»Article 20. Qualificació d'infraccions.

»2. Són infraccions greus:

[...].

»4. L'omissió en l'etiquetatge dels productes cosmètics d'alguna de les mencions establertes a l'article 15, o no expressar-les en les llengües i/o en els termes que s'indiquen en aquest article.

[...].

»3. Són infraccions molt greus:

[...].

»4. No mantenir a disposició de les autoritats sanitàries competents algunes de les informacions incloses a l'article 6.1, o no expressar-les en la llengua espanyola oficial de l'Estat, quan resulti exigible.

[...].

»Article 21. Sancions.

»1. Les accions o omissions constitutives d'infraccions, segons les previsions dels articles 19 i 20 d'aquest Reial decret, seran objecte de les sancions administratives corresponents, amb la prèvia instrucció del procediment oportú, sense perjudici de les responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre que hi poguessin concórrer. [...]

»2. Les infraccions a què es refereixen els articles 19 i 20 seran sancionades d'acord amb la graduació establerta a l'article 36 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, i, si escau, a l'article 36 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris.»

Com en altres ocasions, aquesta norma situa el francès i l'anglès en una posició preferent davant de les llengües oficials diferents del castellà, sense exceptuar d'aquesta proscripció els territoris en què aquestes llengües són oficials.

A més d'aquestes dues disposicions no respectuoses amb el pluralisme lingüístic de l'Estat, escau d'esmentar les següents.

El Reial decret 1314/1997, d'1 d'agost (BOE núm. 234, de 30 de setembre), del Ministeri d'Indústria i Energia, pel qual es dicten les disposicions

d'aplicació de la Directiva del Parlament Europeu i del Consell 95/16/CE, sobre ascensors, deroga, entre d'altres disposicions, una Ordre de 23 de setembre de 1987 que vam referenciar a la RLD núm. 11, p. 289. Aquest Reial decret fa les previsions lingüístiques següents:

«ANNEX I

»Requisits essencials de seguretat i salut relatius al disseny i fabricació dels ascensors i dels components de seguretat

»6. Instruccions d'ús

»6.1. Els components de seguretat citats a l'annex iv aniran acompanyats d'un manual d'instruccions redactat en una llengua oficial de l'Estat membre de l'instal·lador de l'ascensor o en una altra llengua comunitària acceptada per aquest, de manera que: el muntatge, la connexió, l'ajust i el manteniment puguin efectuar-se eficaçment i sense perill.

»6.2. Cada ascensor anirà acompanyat d'una documentació redactada en la llengua o llengües oficials de la Comunitat, les quals podran ser determinades, de conformitat amb el Tractat, per l'Estat membre en què s'instal·li l'ascensor. Aquesta documentació constarà com a mínim: d'un manual d'instruccions que contingui els plànols i esquemes necessaris per a l'ús corrent, com també els necessaris per al manteniment, la inspecció, la reparació, les revisions periòdiques i les operacions de socors esmentades a l'apartat 4.4; d'un quadern d'incidències, en què es podran anotar les reparacions i, si s'escau, les revisions periòdiques.

[...].

»ANNEX V

»Examen 'CE' de tipus

[...].

»8. El certificat d'examen 'CE' de tipus, la documentació i la correspondència sobre els procediments d'examen 'CE' de tipus, es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre en què estigui establert l'organisme notificat o en una llengua que aquest accepti.

[...].

»ANNEX VI

»Control final

[...].

»7. El certificat de control final, la documentació i la correspondència sobre els procediments de certificació es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre on estigui establert l'organisme notificat o en una llengua acceptada per aquest.

[...].

»ANNEX IX

»Assegurament de qualitat del producte

[...].

»7. La documentació i la correspondència sobre els procediments d'assegurament de qualitat total es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre on estigui establert l'organisme notificat o en una llengua acceptada per aquest.

»ANNEX X

»Verificació per unitat

[...].

»5. El certificat de conformitat, la documentació i la correspondència sobre els procediments de verificació per unitat es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre on estigui establert l'organisme notificat o en una llengua acceptada per aquest.

[...].

»ANNEX XI

»Conformitat amb el tipus, amb controls per mostreig

[...].

»5. La documentació i la correspondència sobre els procediments de controls per mostreig a què es refereix l'apartat 4 es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre on estigui establert l'organisme notificat o en una llengua acceptada per aquest.

[...].

»ANNEX XIII

»Assegurament de qualitat total

[...].

»7. La documentació i la correspondència sobre els procediments d'assegurament de qualitat total es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre on estigui establert l'organisme notificat o en una llengua acceptada per aquest.

»ANNEX XIV

»Assegurament de qualitat de la producció

[...].

»7. Els expedients i la correspondència relativa als procediments d'assegurament de la qualitat de la producció, es redactaran en una llengua oficial de l'Estat membre on estigui establert l'organisme notificat o en una llengua acceptada per aquest.»

L'Ordre de 27 de juny de 1997 (BOE núm. 164, de 10 de juliol), del Ministeri de Foment, per la qual s'actualitzen les instruccions tècniques per al transport sense riscos de mercaderies perilloses per via aèria actualitza, entre d'altres, l'Ordre de 31 de juliol de 1987 a què vam fer referència a la RLD núm. 11, p. 289. A la correcció d'errates de la primera Ordre esmentada, publicada al BOE núm. 222, de 16 de setembre, s'hi afegeix la part de l'annex que conté referències lingüístiques. Així, a la part 4 (obligacions de d'expedidor), capítol 2 (marques als paquets), el punt 2.5 (idiomes necessaris) diu: «A més dels idiomes que pugui exigir l'Estat d'origen, es podrà utilitzar l'anglès.» El capítol 4 (documents), apartat 4.1 (document de transport de mercaderies perilloses), punt 4.1.13 diu: «A més dels idiomes que per al document de transport de mercaderies perilloses pugui exigir l'Estat d'origen, s'hi hauria d'utilitzar l'anglès.»

Administració de l'Estat

Tres ordres de 28 de juliol de 1997 (BOE núm. 206, de 28 d'agost) del Ministeri d'Ensenyament i Cultura, per les quals es convoquen, respectivament, concursos-oposició lliures per cobrir trenta places de l'escala de col·laboradors científics, concurs lliure per cobrir vuit places de l'escala d'investigadors científics i per cobrir sis places de l'escala de professors d'investigació, totes del Consell Superior d'Investigacions Científiques, preveuen, en la base 1.1, que els aspirants, entre altres coses, han de ser «ciutadans de la Unió Europea, amb domini del castellà». Les dues darreres convocatòries preveuen, a més, a la base 2.1.b que els aspirants han d'«acreditar documentalment, excepte els nacionals espanyols, mitjançant declaració expressa, el nivell del domini del castellà:/Parla, llegeix, escriu: Bé o correctament».

L'Ordre de 28 de juliol de 1997 (BOE núm. 206, de 28 d'agost) del Ministeri d'Ensenyament i Cultura, per la qual es convoquen proves selectives per cobrir sis places de l'escala de titulats tècnics especialitzats del Consell Superior d'Investigacions Científiques, fa en la base 1.1 les mateixes previsions esmentades en la base del mateix número de les convocatòries citades, i a la base 1.6 preveu que els exercicis eliminatoris de la fase d'oposició s'han de desenvolupar en castellà.

La Resolució de 8 d'octubre de 1997 (BOE núm. 258, del 28) de la Direcció General de la Policia del Ministeri de l'Interior, per la qual es convoca oposició lliure per cobrir places d'alumnes del Centre de Formació, aspirants a ingrés a l'escala executiva, categoria d'inspector, del Cos Nacional de Policia, preveu, en la base 6 (fase d'oposició), 1.2 (segona prova, de coneixements), lletra c, un «exercici escrit i oral dels idiomes francès o anglès a nivell de COU. Els opositors optaran per un o altre idioma a la instància de sol·licitud. Si no ho feien, s'entendrà que elegeixen l'idioma anglès, i els interessats quedaran vinculats per aquesta elecció a tots els efectes./Exercici voluntari d'idiomes. — Amb caràcter voluntari, els opositors podran realitzar un exercici de coneixement dels idiomes francès o anglès, sense que pugui optar-se per l'elegit per a l'exercici obligatori d'idioma. L'opció a què es refereix aquest paràgraf haurà de realitzar-se, així mateix, en la instància de sol·licitud./L'exercici voluntari d'idiomes es qualificarà de zero a tres punts. L'esmentada puntuació se sumarà, a efectes de millora de la seva nota, a l'obtinguda pels aprovats en la prova de coneixements.»

L'Ordre de 28 d'octubre de 1997 (BOE núm. 262, d'1 de novembre), del Ministeri d'Afers Exteriors, anuncia una convocatòria per a la provisió, pel sistema de lliure designació, de llocs de treball en el Ministeri d'Afers Exteriors. Les bases valoren el francès i el català com a mèrit per a un lloc de treball —per primera vegada— a Andorra. Les convocatòries anteriors, que són de personal docent, exigeixen el català com a requisit.

Pel que fa a les convocatòries per a la provisió de llocs de l'Administració perifèrica de l'Estat, en els BOE del període que estudiem s'han convocat 536 places destinades a territoris amb dues llengües oficials. De totes aquestes, 55 (10%) han valorat com a mèrit el coneixement de la llengua pròpia, mentre que 481 (90%) no l'han valorat. D'aquestes 536 places, 206 eren destinades a Catalunya. D'aquestes 206, 34 (17% de les destinades a Catalunya) han previst de valorar el coneixement del català com a mèrit. De les restants 330 places convocades a les altres comunitats autònomes amb llengua diferent del castellà, 21 (el 6% de les 330) han previst de valorar el coneixement de la llengua pròpia respectiva. Algunes places, tant de territoris amb dues llengües oficials com als països de parla castellana, valoren el coneixement «d'idiomes comunitaris». L'Ordre de 20 de juny de 1997 (BOE núm. 163, de 9 de juliol) del Ministeri de Defensa, per la qual es convoca concurs específic per a la provisió de llocs de treball vacants en aquest Departament, no valora el coneixement del català en cap de les nou places destinades a Catalunya, però diu que valora el de la «*llengua vernàcula*» en tres de les vuitanta-dues places destinades a altres comunitats amb llengua pròpia diferent del castellà. L'Ordre de 21 de juliol de 1997 (BOE núm. 213, de 5 de setembre) del Ministeri de l'Interior, per la qual es convoca concurs general de mèrits per a la provisió de llocs de treball adscrits als grups C, D i E, vacants a l'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit, valora l'«*Idioma valenciano*». I encara bo que aquestes dues esmentades són de les poques convocatòries que valoren la llengua pròpia de la destinació. Altres ministeris que ho han fet en algunes places són el d'Economia i Finances i el de Foment. L'únic ministeri que ha valorat la llengua respectiva en totes les places convocades (13) és el d'Educació i Cultura. La resta de ministeris, res, encara que, com hem vist, en alguns casos es valori el coneixement de llengües estrangeres. No hi ha hagut tampoc cap plaça en què el coneixement de les llengües diferents del castellà fos requisit, a diferència, també, com hem vist, de places a què poden accedir ciutadans no espanyols, als quals sistemàticament se'ls exigeix el coneixement previ del castellà.

Com han fet fins ara algunes convocatòries de proves selectives per a

l'ingrés a l'Administració de l'Estat, durant aquest període n'hi ha hagut 31 que han inclòs la base següent o una de similar: «En compliment del que disposa l'article 19 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, el Ministeri per a les Administracions Públiques, a través de l'Institut Nacional d'Administració Pública i en col·laboració amb els centres de formació de funcionaris competents en cada cas, vetllarà per la formació dels aspirants seleccionats en el domini de la llengua oficial de les comunitats autònomes en les quals obtinguin destinació, una vegada nomenats funcionaris de carrera.»

Administració de Justícia

Per la Resolució de 31 d'octubre de 1997 (BOE núm. 272, de 13 de novembre) de la Secretaria d'Estat de Justícia del Ministeri de Justícia es convoquen a concurs de trasllat places vacants de forensies i agrupacions de forensies per al cos de metges forenses. En la convocatòria anterior, de 27 de desembre de 1996, referenciada en la *Crònica* del número 27, la valoració per llengua es preveia en places de Galícia, País Valencià i Navarra, és a dir, en territoris diferents de la present, la qual fa les previsions següents:

«Base 3.2.

[...].

»Per a la provisió de llocs de treball vacants radicats a comunitats autònomes que tinguin llengua oficial pròpia, el seu coneixement oral i escrit serà valorat de la manera següent:

»A) A la zona bascofona i mixta que determina l'article 5 de la Llei foral 18/1986, de 15 de desembre, de la Comunitat Foral de Navarra, s'aplicaran els següents criteris:

»a) Perfil lingüístic 2: Dos punts.

»b) Perfil lingüístic 3: Quatre punts.

»c) Perfil lingüístic 4: Sis punts.

»B) A l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears:

»a) Certificat de nivell B: Dos punts.

»b) Certificat de nivell C: Quatre punts.

»c) Certificat de nivell D: Sis punts.

»C) Per valorar aquestes llengües oficials de les comunitats autònomes s'haurà d'aportar junt amb la instància certificació de les comunitats

autònomes respectives de l'homologació i del nivell al qual corresponguin els títols aportats.

»D) Cada punt equivaldrà a un any d'antiguitat.»

L'Ordre de 17 de novembre de 1997 (BOE núm. 290, de 4 de desembre) del Ministeri de Justícia, per la qual es convoquen proves selectives per a ingrés en el cos d'agents de l'Administració de justícia, recull la valoració com a mèrit de les llengües pròpies de la destinació en les bases 2.2.8, 6.1.3, 7.3 i 4, i 8.1 i 2. L'Ordre de la mateixa data i BOE, per la qual es convoquen proves selectives per a ingrés en el cos d'auxiliars de l'Administració de justícia, la recull en les bases 2.3, 2.4.1.e, 2.5, 2.6.c, 4.3, 4.9, 8.1.3, 9.3 i 4 i 10.1. Una altra Ordre de la mateixa data i BOE convoca proves selectives per a ingrés en el cos d'oficials de l'Administració de justícia, i igualment la recull en les bases 2.2, 2.4, 2.7.1, 4.3 i 8, 8.1.3, 9.3 i 4, 10.1 i 2 i 11.7. Aquesta regulació, tan extensa com insatisfactòria, s'adiu amb el Reglament orgànic aprovat pel Reial decret 249/1996, de 16 de febrer, que vam reproduir en la *Crònica* del número 26, p. 234 a 238.

Administració local

La Resolució de 4 de setembre de 1997 (BOE núm. 230, del 25) de la Secretaria d'Estat per a l'Administració Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, per la qual es convoquen proves selectives per a l'accés a la subescala de secretaria, categoria d'entrada, de l'escala de funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal, fa la mateixa previsió lingüística que les convocatòries anàlogues anteriors:

«2. Procés selectiu

[...].

»2.1.1. Accés lliure. Proves selectives: Oposició.

»La fase d'oposició estarà formada per tres exercicis obligatoris que seran eliminatoris i un de caràcter voluntari.

[...].

»Quart exercici voluntari i de mèrit: Els aspirants que hagin superat la fase d'oposició pel fet d'haver aprovat els tres exercicis eliminatoris es podran sotmetre a una prova per acreditar el coneixement d'altres llengües espanyoles, diferents del castellà, que tinguin caràcter oficial en alguna co-

munitat autònoma. Aquells qui ho desitgin podran també sol·licitar examinar-se d'idiomes estrangers.

»Aquest exercici consistirà a efectuar, per escrit, traduccions directes i inverses, sense diccionari, dels idiomes i/o llengües elegits per l'aspirant en la seva sol·licitud. El temps màxim per a la seva realització serà d'una hora per a cadascun dels idiomes i/o llengües elegits fins un màxim de tres.

»2.1.2. Promoció interna. Proves selectives: concurs-oposició:

»a) La fase d'oposició estarà formada per dos exercicis obligatoris que seran eliminatoris, i un de caràcter voluntari.

[...].

»Tercer exercici voluntari i de mèrit: Els aspirants que hagin superat la fase d'oposició pel fet d'haver aprovat els dos exercicis eliminatoris es podran sotmetre a una prova per acreditar el coneixement d'altres llengües espanyoles, diferents del castellà, que tinguin caràcter oficial en alguna comunitat autònoma. Aquells qui ho desitgin podran també sol·licitar examinar-se d'idiomes estrangers.

»Aquest exercici consistirà a efectuar, per escrit, traduccions directes i inverses, sense diccionari, dels idiomes i/o llengües elegits per l'aspirant en la seva sol·licitud. El temps màxim per a la seva realització serà d'una hora per a cadascun dels idiomes i/o llengües elegits fins un màxim de tres.

[...].

»8. Valoració de mèrits i qualificació dels exercicis

»8.1. Sistema d'accés lliure:

»Els exercicis de la fase d'oposició es qualificaran de la forma següent:

[...].

»b) Exercici voluntari: Es qualificarà de 0 a 1 punt per cadascun dels idiomes i/o llengües, amb un màxim de 3 punts.

»La puntuació total de les proves selectives, a efectes d'ordenació dels opositors en la relació definitiva d'aprovat, a què es refereix la base 9.1 d'aquesta convocatòria, vindrà determinada per la suma de les qualificacions obtingudes en cadascun dels exercicis obligatoris, i del voluntari en el cas que s'hagués realitzat aquest darrer.

[...].

»8.2. Sistema de promoció interna:

»8.2.2. Fase d'oposició: Els exercicis de la fase d'oposició es qualificaran en la forma següent:

[...].

»b) Exercici voluntari: Es qualificarà de 0 a 1 punt per cadascun dels idiomes i/o llengües, amb un màxim de 3 punts.»

A la *Crònica* del núm. 20, p. 184, ja vam comentar la curiosa distinció entre llengua i idioma d'aquestes convocatòries.

La Resolució de 28 d'octubre de 1997 (BOE núm. 277, de 19 de novembre) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, per la qual es convoca concurs unitari per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal, afegeix a les anteriors la referència al País Basc de la base tretzena de l'apartat B:

«Preàmbul

[...].

»D'acord, així mateix, amb les normes aprovades per diverses comunitats autònomes sobre mèrits de determinació autonòmica i coneixement de la llengua pròpia.

[...].

»A) Bases comunes

»Tercera. *Documentació i termini per participar-hi*

»1. [...] Acreditació del coneixement de la llengua i mèrits de determinació autonòmica en els termes i per als llocs de treball situats en comunitats autònomes que els hagin establert d'acord amb el que especifica l'apartat B, Bases de les comunitats autònomes.

»Cinquena. *Tribunal de valoració*

»2. El Tribunal per a la comprovació del grau de coneixement de la llengua oficial i la valoració dels mèrits determinats per a la Comunitat Autònoma del País Basc serà el que aquesta Comunitat designi.

»Sisena. *Exclusió de concursants i valoració de mèrits*

»1. El Tribunal de valoració exclourà els concursants que no reuneixin les condicions de participació assenyalades en la base segona, si s'escau, o el requisit de la llengua.

»B) Bases de les comunitats autònomes

»El coneixement de llengua i mèrits de determinació autonòmica seran exigits en els termes en què, per a cada comunitat autònoma, detallen les bases següents.»

Les bases tercera d'aquesta lletra B, amb l'epígraf «Mèrits de determinació autonòmica en els llocs de la Comunitat Autònoma de Balears (Decret 75/1994, de 26 de maig)», la cinquena, amb l'epígraf «Coneixement de la llengua catalana i mèrits de determinació autonòmica» de la Comunitat Autònoma de Catalunya», i l'onzena, amb l'epígraf «Mèrits de determina-

ció autonòmica de la Comunitat Autònoma de València [*sic*] (Decret 8/1995, de 10 de gener)», tenen una redacció similar a la base 4a, lletres B, D i I, respectivament, de la Resolució del concurs ordinari d'11 d'abril de 1997 transcrita en la *Crònica* del número anterior.

Encara, la base tretzena preveu els «Mèrits de determinació autonòmica del País Basc (Acord del Consell de Govern de 8 de novembre de 1988. *Butlletí Oficial del País Basc* del 12)», i hi diu que «La puntuació establerta per la Comunitat Autònoma serà de tres punts, distribuïts en l'acord esmentat, de la manera següent: / Dos terços del percentatge, ço és, dos punts, a la valoració del coneixement i treball desenvolupats entorn de l'Estatut d'autonomia, els drets històrics, la regulació normativa de l'entrellat institucional de la Comunitat Autònoma i la planificació de la normalització lingüística, amb especial referència a la seva aplicació a les administracions públiques.»

La Resolució de 4 de novembre de 1997 (BOE núm. 277, del 19) de la Direcció General de la Funció Pública del Ministeri d'Administracions Públiques, per la qual es dona publicitat a la convocatòria de concurs unitari per a la provisió de llocs de treball reservats a funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter estatal, en l'àmbit de la Comunitat Autònoma del País Basc, inclou un perfil lingüístic preceptiu en totes les places.

Ensenyament

Les bases de l'Ordre de 14 d'octubre de 1997 (BOE núm. 258, del 28) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoca concurs de trasllats de funcionaris docents dels cossos de professors d'ensenyament secundari, professors tècnics de formació professional, professors d'escoles oficials d'idiomes, catedràtics i professors de música i arts escèniques i professors i mestres de taller d'arts plàstiques i disseny, fan les previsions lingüístiques següents:

«Tercera. Cos de professors d'ensenyament secundari. — Per als professors pertanyents a aquest cos s'oferten les següents places:

[...].

»3. Places corresponents als departaments d'orientació. Els pro-

fessors d'ensenyament secundari podran optar a les places de "psicologia i pedagogia", de foment a l'àrea de llengua i ciències socials o de foment a l'àrea científica o tecnològica dels instituts d'ensenyament secundari que es relacionen a l'an-

nex II.a. Per a això, hauran de reunir les condicions que s'estableixen a continuació per a cada plaça:

[...].

»3.2. Places de professors de foment a l'àrea de llengua i ciències socials. Podran optar a aquestes places els professors que siguin titulars d'algunes de les següents especialitats: llengua castellana i literatura, geografia i història, filosofia, alemany, francès, grec, anglès, italià, llatí, portuguès, llengua i literatura catalanes (Illes Balears), llengua catalana i literatura, llengua i literatura valenciana, llengua aranesa i llengua i literatura gallega.

[...].

»Vuitena. Participació voluntària. — Podran participar amb caràcter voluntari en aquest concurs:

»1. Funcionaris dependents del Ministeri d'Educació i Cultura.

[...].

»1.3. Els professors titulars de llengua i literatura catalana (Illes Balears), llengua catalana i literatura i llengua i literatura valenciana, podran sol·licitar indistintament les places vacants corresponents a aquestes especialitats del cos de professors d'ensenyament secundari.

[...].

»Divuitena

[...].

»Els qui obtinguin destinació a l'àmbit de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'atindran al que sobre el coneixement de la llengua catalana estableix la Llei 3/1986, de 19 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears, en la seva disposició addicional sisena (*Boletín Oficial del Estado* de 16 de juliol i *Boletín Oficial de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares* de 20 de maig) i disposicions de desenvolupament.»

L'Ordre de 29 d'octubre de 1997 (BOE núm. 271, de 12 de novembre) del Ministeri d'Educació i Cultura, per la qual es convoca concurs de trasllats i processos previs del cos de mestres per cobrir llocs vacants en centres públics d'educació infantil, primària, educació especial, educació secundària obligatòria i educació d'adults dependents de l'àmbit de gestió del Ministeri d'Educació i Cultura, fa les previsions lingüístiques següents:

«C) Convocatòria de concurs

»Convocatòria del concurs previst a l'article 3 del Reial decret 895/1989, de 14 de juliol (*Butlletí Oficial de l'Estat* del 20).

»Es regirà per les següents bases:

»Característiques

»Primera. — El concurs consis-

tirà en la provisió de llocs, per centres i especialitats, dels previstos a l'article 8 del Reial decret 895/1989, de 14 de juliol i Ordre de 19 d'abril de 1990 (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 4 de maig) i, si s'escau, amb els requisits lingüístics que siguin exigibles.

[...].

»Normes comunes a les convocatòries

»Requisits específics per exercir determinats llocs

»Primera. — A més dels requisits ressenyats a cadascuna de les convocatòries, per poder sol·licitar llocs:

[...].

»De filologia: llengua castellana.

»De filologia: llengua catalana.

»De filologia: valencià.

»De filologia: llengua catalana, Illes Balears.

»De filologia: llengua gallega.

[...].

»Es requereix acreditar, mitjançant còpia de la certificació d'habilitació, estar en possessió d'alguns dels requisits específics que per exercir aquests, exigeix l'article 17,

modificat per la disposició addicional sisena del Reial decret 895/1989, de 14 de juliol, en la seva nova redacció donada pel Reial decret 1664/1991, de 8 de novembre, i el número segon de l'Ordre de 19 d'abril de 1990 (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 4 de maig) per la qual es crea el lloc de treball d'educació musical.

»Segona. — D'acord amb el que estableix la disposició addicional sisena del Reial decret 1774/1994, de 5 d'agost (*Butlletí Oficial de l'Estat* de 30 de setembre), també s'entendran habilitats per exercir els llocs citats en la base anterior, els mestres que hagin accedit al cos de professors d'ensenyament secundari, segons les equivalències que es ressenyen:

[...].

Especialitat d'accés al cos de professors d'ensenyament secundari

Àrea per a la qual queda habilitat

Llengua i literatura catalana

Filologia: llengua catalana (*Illes Balears*)

[...].

»Tercera. — Podran sol·licitar llocs del primer cicle d'educació secundària obligatòria, els mestres

que acreditin l'habilitació corresponent d'acord amb les següents equivalències:

Mestres amb certificació d'habilitació en filologia: llengua catalana

Àrees del primer cicle d'educació secundària obligatòria per a les quals queda habilitat

Illes Balears

Llengua i literatura catalana (*Illes Balears*)

[...].

»Format i compliment de la petició [...]

»Vintena. — [...]

»Si els llocs que se sol·liciten són bilingües i/o itinerants haurà de fer-se constar tal circumstància marcant amb una creu la casella o caselles corresponents.

»Si es demana més d'un lloc-especialitat d'un mateix centre o localitat cal repetir el centre o localitat tantes vegades com llocs sol·licitats. A aquests efectes es considerarà especialitat diferent la que comporti el requisit lingüístic o/i el caràcter itinerant.

[...].

»Altres normes

[...].

»Vint-i-vuitena. — Aquells concursants que sol·licitin llocs declarats com a bilingües a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a més dels requisits que, per a cada lloc, exigeix el Reial decret 895/1989, de 14 de juliol, hauran d'acreditar estar en possessió d'alguna de les titulacions següents, previstes a l'Ordre de 27 de novembre de 1989, de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* núm. 160, de 28 de desembre):

»Títol de llicenciat en filologia catalana.

»Títol de professor de llengua catalana (els títols corresponents expeditos per la Generalitat de Catalunya i per la Generalitat Valenciana només seran vàlids en els casos en què expressament hagin estat reconeguts per la Comunitat Autònoma de les Illes Balears).

»Certificat d'aptitud docent en llengua catalana.

»Diploma de capacitació per a l'ensenyament de la llengua catalana.

»Altres títols i diplomes que hagin estat declarats equivalents per impartir classes de o en llengua catalana per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports de les Illes Balears.

»Aquests concursants ompliran, a aquests efectes, amb una x les caselles corresponents de la sol·licitud segons instruccions que s'hi acompanyen.

»Els concursants que obtinguin destinació dels no declarats bilingües en l'àmbit territorial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears s'atindran a allò que sobre el coneixement de la llengua catalana estableix la Llei 3/1986, de 19 d'abril, de normalització lingüística de les Illes Balears, en la seva disposició addicional sisena (*Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears* de 20 de maig i *Butlletí Oficial de l'Estat* de 16 de juliol).»

S'han publicat els textos següents:

— Instrument de ratificació d'11 de juny de 1997 (BOE núm. 174, de 22 de juliol) de l'Acta de Fundació de l'Organització Iberoamericana de Joventut (OIJ), feta a Buenos Aires l'1 d'agost de 1996. Article 6: «Seran idiomes oficials de l'Organització el castellà i el portuguès.»

— Instrument de ratificació d'11 de juny de 1997 (BOE núm. 189 i supl., de 8 d'agost) de les Actes aprovades pel XXI Congrés de la Unió Postal Universal (UPU) a Seül, el 14 de setembre de 1994:

«Declaracions formulades en signar les Actes.

[...].

»V

»En nom de França:

»França expressa el seu desacord respecte a la decisió adoptada pel XXI Congrés de la Unió Postal Universal relativa a la creació d'un grup lingüístic francès. No reconeix el valor jurídic d'aquesta decisió, tenint en compte la lletra i l'esperit de la Constitució de la Unió Postal Universal.

»Per consegüent, no es considera vinculada a cap conseqüència derivada de la creació de l'esmentat grup.

»A més, lamenta que aquest assumpte particularment delicat hagi estat tractat de manera precipitada, sense cap estudi previ detallat ni assessorament jurídic, i sense cercar el consens indispensable per legislar en condicions sanes en relació amb un problema d'aquesta importància.

[...].

»Article 107

»Llengües de treball de l'Oficina Internacional.

»Les llengües de treball de l'Oficina Internacional seran el francès i l'anglès.

»Article 108

»Llengües utilitzades per a la documentació, les deliberacions i la correspondència de servei.

»1. Per a la documentació de la Unió s'utilitzaran les llengües francesa, anglesa, àrab i espanyola. També s'utilitzaran les llengües alemanya, xinesa, portuguesa i russa, amb la condició que la producció, en aquestes darreres llengües, es limiti a la documentació de base més important. També s'utilitzaran altres llengües, amb la condició que els països membres que ho sollicitin sufraguin totes les despeses.

»2. El o els països membres que haguessin sol·licitat una llengua diferent de la llengua oficial constituïran un grup lingüístic. Els països

membres que utilitzin la llengua oficial constituïran el grup lingüístic francès.

»3. La documentació serà publicada per l'Oficina Internacional en la llengua oficial i en les llengües dels altres grups lingüístics constituïts ja sigui directament o a través de les oficines regionals d'aquests grups, d'acord amb les modalitats convingudes amb l'Oficina Internacional. La publicació en les diferents llengües es farà segons el mateix model.

»4. La documentació publicada directament per l'Oficina Internacional serà distribuïda, en la mesura que es pugui, de manera simultània en les diferents llengües sol·licitades.

»5. La correspondència entre les administracions postals i l'Oficina Internacional i entre aquesta darrera i tercers podrà intercanviar-se en qualsevol llengua per a la qual l'Oficina Internacional disposi d'un servei de traducció.

»6. Les despeses de traducció a qualsevol llengua, incloent-hi les despeses resultants de l'aplicació del paràgraf 5, seran sufragades pel grup lingüístic que hagués sol·licitat l'esmentada llengua. El grup lingüístic francès s'encarregarà de les despeses de traducció a la llengua oficial dels documents i de la correspondència rebuts en anglès, àrab i espanyol. Totes les altres despeses corresponents al subministrament dels documents seran sufragades

per la Unió. El màxim de les despeses que la Unió ha de sufragar per a la producció dels documents en alemany, xinès, portuguès i rus serà fixat per una resolució del Congrés.

»7. Les despeses que hagin de ser sufragades per un grup lingüístic es repartiran entre els membres d'aquest grup proporcionalment, segons la seva contribució a les despeses de la Unió. Aquestes despeses es podran repartir entre els membres del grup lingüístic segons una altra clau de repartició, sempre que els interessats es posin d'acord al respecte i notifiquin la seva decisió a l'Oficina Internacional mitjançant el portaveu del grup.

»8. L'Oficina Internacional donarà curs a tota petició de canvi de llengua sol·licitat per un país membre després d'un termini que no podrà excedir els dos anys.

»9. Per a les deliberacions de les reunions dels òrgans de la Unió s'admetran les llengües francesa, anglesa, espanyola i russa, mitjançant un sistema d'interpretació —amb equip electrònic o sense— l'elecció del qual anirà a càrrec dels organitzadors de la reunió, després de consultar el director general de l'Oficina Internacional i els països membres interessats.

»10. S'autoritzaran igualment altres llengües per a les deliberacions i reunions indicades en el paràgraf 9.

»11. Les delegacions que utilit-

zin altres llengües proveiran la interpretació simultània en una de les llengües esmentades en el paràgraf 9, ja sigui pel sistema indicat en el mateix paràgraf, quan les modificacions d'ordre tècnic necessàries hi puguin ser introduïdes, o per intèrprets particulars.

»12. Les despeses dels serveis d'interpretació es repartiran entre els països membres que utilitzin la mateixa llengua, segons la proporció de la seva contribució a les despeses de la Unió. Tanmateix, les despeses d'instal·lació i manteniment de l'equip tècnic aniran a càrrec de la Unió.

»13. Les administracions postals podran acordar la llengua a utilitzar en la correspondència de servei en les seves relacions recíproques. Si no hi ha tal acord, s'utilitzarà la llengua francesa.

»Reglament general de la Unió Postal Universal — Annex

»Reglament intern dels congressos

»Article 12

»Llengües de les deliberacions

»1. Sota reserva del paràgraf 2, s'admetran les llengües francesa, anglesa, espanyola i russa per a les deliberacions, mitjançant un sistema d'interpretació simultània o consecutiva.

»2. Les deliberacions de la Comissió de Redacció tindran lloc en llengua francesa.

»3. S'autoritzaran igualment altres llengües per a les deliberacions indicades en el paràgraf 1. A aquest respecte, la llengua del país hoste tindrà dret de prioritat. Les delegacions que utilitzin altres llengües proveiran la interpretació simultània en una de les llengües esmentades en el paràgraf 1, ja sigui pel sistema d'interpretació simultània, quan les modificacions d'ordre tècnic necessàries puguin ser-hi introduïdes, o per intèrprets particulars.

»4. Les despeses d'instal·lació i manteniment de l'equip tècnic aniran a càrrec de la Unió.

»5. Les despeses dels serveis d'interpretació es repartiran proporcionalment entre els països membres que utilitzin la mateixa llengua, segons la seva contribució a les despeses de la Unió.

»Article 13

»Llengües de redacció dels documents del *Congrés*.

»1. Els documents elaborats durant el *Congrés*, incloent-hi els projectes de decisions sotmesos a l'aprovació del *Congrés*, seran publicats en francès per la Secretaria del *Congrés*.

»2. Amb aquesta finalitat, els documents de les delegacions dels països membres hauran de ser presentats en aquesta llengua, de manera directa o a través dels serveis de traducció adjunts a la Secretaria del *Congrés*.

»3. Aquests serveis, organitzats

i pagats pels grups lingüístics constituïts segons les disposicions corresponents del Reglament general,

també podran traduir documents del *Congrés* a les seves llengües respectives.»

— Instrument de ratificació de 22 de maig de 1997 (BOE núm. 174, de 22 de juliol), de les Actes, resolucions i recomanacions de la Unió Postal de les Amèriques, Espanya i Portugal, adoptades en el XVI Congrés de la Unió Postal de les Amèriques, Espanya i Portugal (УРАЕР) a Mèxic el 15 de setembre de 1995:

«Capítol VII. Llengües admeses a la Unió.

»Art. 133. Llengües.

»1. Els documents de la Unió seran subministrats a les administracions en llengua espanyola. No obstant això, per a la correspondència de servei emesa per les administracions postals dels països membres la llengua dels quals no sigui l'espanyola, podran fer servir la pròpia. Excepcionalment, el Consell Consultiu i Executiu podrà autoritzar la traducció a les llengües francesa, anglesa i portuguesa, de publicacions que revesteixin interès especial per a l'execució dels serveis.

»2. Per a les deliberacions dels congressos, de la Conferència i del Consell, seran admesos, a més de la llengua espanyola, el francès, l'anglès i el portuguès. Queda a criteri dels organitzadors de la reunió i de la Secretaria General l'elecció del sistema de traducció que caldrà emprar.

»3. Les despeses que demani el servei d'interpretació aniran a càrrec dels països que sol·licitin aquest

servei, excepte quan es tracti de països inclosos en la darrera categoria contributiva.

[...].

»Resolucions del Grup Lingüístic Espanyol.

»Mèxic, 1995.

»Resolució I

»El Grup Lingüístic Espanyol,
»Vist

»el document de l'Oficina Internacional de la UPU 'Estat dels deutes endarrerits i problemes que van originar les sumes impagades pel Grup Lingüístic Espanyol (GLES)';

»l'ofici 6323 (L) del 13 de març de 1995, dirigit per l'Oficina Internacional de la UPU als països membres del Grup Lingüístic Espanyol, en el qual es ret compte de l'aguda situació crítica que afecta el Servei de Traducció a l'Espanyol (STES) instal·lat a Berna, amb greu risc de posar en perill la seva mateixa existència;

»Considerant

»que el Grup Lingüístic Espanyol (GLES) reunit en ocasió de la realització del XVI Congrés de Mèxic

ha avaluat amb molta preocupació aquesta situació financera i va elevar una sol·licitud al Congrés per tal que el Grup de Treball constituït mitjançant Resolució VIII incorporés en l'abast del seu programa de treball un estudi destinat a la reestructura dels Serveis de Traducció a l'Espanyol (STES) instal·lats a Montevideo i a Berna, amb el prec que el resultat d'aquest estudi sigui informat al GLES durant la seva propera reunió que tindrà lloc entre el 25 i el 29 de març de 1996;

»que el XVI Congrés de la UPAEP, en la seva sessió plenària del dia 14 de setembre de 1995, va concedir la seva aprovació perquè el Grup de Treball efectui l'estudi sol·licitat pel GLES,

»Resol

»Convocar el Grup Lingüístic Espanyol (GLES) per reunir-se en ocasió del pròxim Consell Consultiu i Executiu de la UPAEP, que tindrà lloc a la ciutat de Montevideo entre els dies 25 i 29 de març de 1996, amb l'objecte de tenir coneixença del resultat de l'estudi que sobre la reestructura dels Serveis de Traducció a l'Espanyol (STES) instal·lats a Montevideo i a Berna haurà d'efectuar el Grup de Treball de la CEE, en vista del qual el GLES haurà d'adoptar les mesures que correspongui.

»Resolució II

»El Grup Lingüístic Espanyol,

»Vist

»el document 2 del Grup Lingüístic Espanyol (GLES) 'Estat dels deutes del GLES enfront de la UPU';

»Considerant

»la crítica situació que travessa el Servei de Traducció a l'Espanyol (STES), instal·lat a Berna, com a conseqüència dels endarreriments en el pagament de les quotes contributives dels membres del Grup a la UPU;

»que el pressupost del GLES a Montevideo no conté les previsions pressupostàries per pagar el sou d'una tercera traductora;

»que donada la situació que s'esmenta, es requereix la necessitat d'adoptar mesures transitòries,

»Resol

»1. Adoptar les següents mesures transitòries fins que no es disposi dels resultats de l'Informe del Grup de Treball del Consell Consultiu i Executiu esmentat a la Resolució I:

»a) encarregar al portaveu del Grup Lingüístic Espanyol (GLES) que efectui una crida urgent i peremptòria als països membres perquè realitzin els màxims esforços per efectuar pagaments a l'Oficina Internacional de la UPU per concepte de cancel·lació del seu deute endarrerit, amb la finalitat que aquesta pugui superar la crítica situació financera que li impedeix complir amb el pagament de salaris a la traductora que hi ha en l'STES de Berna;

»b) deixar establert que en el

cas que les gestions de cobrament no donessin resultats, la UPU ha ofert pagar la remuneració de la traductora radicada a Berna fins a finals d'any, com també les despeses del seu retorn a Montevideo. Igualment, es farà càrrec del pagament del seu sou en aquesta ciutat amb les contribucions que vagi re-

bent dels membres del Grup;

»c) suspendre el trasllat d'una nova traductora a Berna, fins que no se solucioni el problema econòmic, i que el Grup *ad hoc* a qui es va encarregar la reorganització de l'STES i el Grup Lingüístic Espanyol pròpiament dit, trobin una solució definitiva.»

— Instrument de ratificació 30 de setembre de 1997 (BOE núm. 246, de 14 d'octubre), per part d'Espanya, del Conveni relatiu a la importació temporal, fet a Istanbul el 26 de juny de 1990. Als apèndixs, models de carnets trilingües (anglès, francès i castellà). Article 34: «Fet a Istanbul, el 26 de juny de 1990, en un sol exemplar original en anglès i francès, essent ambdós textos igualment autèntics. Es demana al dipositari que elabori i distribueixi traduccions autoritzades del present Conveni en àrab, xinès, espanyol i rus.»

Mitjans audiovisuals

L'Ordre de 7 de juliol de 1997 (BOE núm. 167, del 14) del Ministeri d'Ensenyament i Cultura, per la qual es dicten normes d'aplicació del Reial decret 81/1997, de 24 de gener (referenciat a la *Crònica* del número anterior), en les matèries de quotes de pantalla i distribució de pel·lícules, sales d'exhibició, registre d'empreses i qualificació d'obres cinematogràfiques i audiovisuals, conté les referències lingüístiques següents:

«Capítol I

»Quotes de pantalla i de distribució

»Segon. Quota de pantalla.

»1. El compliment de la quota de pantalla a què es refereix l'article 1 del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, per cada sala o complex de sales, quedarà acreditat quan durant l'any natural de còmput es comprovi que els dies de projecció

de pel·lícules comunitàries han representat el 25 per 100 de la suma dels dies de projecció de pel·lícules comunitàries i de dies de projecció de pel·lícules de tercers països, en versió doblada a alguna llengua oficial espanyola. En els supòsits previstos en l'apartat 2 de l'article 1 del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, s'adaptarà el càlcul a la proporció establerta en l'apartat esmentat.

[...].

»3. Les pel·lícules de tercers països que, en virtut d'acords internacionals subscrits per Espanya, gaudeixin de la mateixa consideració que les espanyoles a efectes de quota de pantalla, es computaran com a espanyoles; les pel·lícules restants de tercers països que es projectin en versió original, subtitulades o no, no es computaran.

[...].

»Quart. Quotes de distribució cinematogràfica.

»1. Sense perjudici de les competències atribuïdes al Ministeri d'Economia i Hisenda pel que fa a la importació de pel·lícules, de conformitat amb el que disposa l'article 7.2 de la Llei 17/1994, de 8 de juny <RLD 22, p. 212 i 213>, de protecció i foment de la cinematografia, per realitzar l'explotació en sales d'exhibició a Espanya de pel·lícules no comunitàries en versió doblada a qualsevol llengua oficial espanyola, caldrà la corresponent llicència expedida per l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales o, si s'escau, per l'òrgan corresponent de la comunitat autònoma competent.

»2. El titular dels drets d'explotació a Espanya d'una pel·lícula no comunitària haurà de sol·licitar la llicència per distribuir-la en versió doblada a qualsevol llengua oficial espanyola, indicant el títol de la pel·lícula comunitària contracta-

da en distribució generadora de la corresponent llicència de doblatge.

»3. L'ICAA o l'òrgan de la comunitat autònoma competent efectuarà la comprovació del compliment de les condicions previstes a l'article 2 del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, per a l'obtenció de la llicència de doblatge, i resoldrà sobre la seva concessió.

»4. Les llicències de doblatge són intransferibles, de manera que únicament poden ser aplicades pel titular dels drets de distribució de la pel·lícula comunitària generadora de la llicència, mentre romangui vigent el contracte de distribució d'aquesta pel·lícula comunitària. Les no aplicades caducaran als dos anys des que es generen.

[...].

»Capítol IV

»Qualificació

»Tretzè. — Qualificació de pel·lícules i altres obres audiovisuals.

»1. De conformitat amb el que disposa l'article 16 del Reial decret 81/1997, de 24 de gener, la qualificació d'una pel·lícula cinematogràfica o obra audiovisual en qualsevol suport la sol·licitarà el titular dels drets d'explotació, mitjançant instància en el model oficial que correspongui segons la destinació de l'obra, a la qual haurà d'acompanyar la documentació següent:

»Per a l'explotació en sales cinematogràfiques:

»a) Contracte d'explotació o

declaració realitzada en document públic en el qual resulti prou acreditada la cadena de transmissions dels corresponents drets d'exploració que es tinguin, on es faci constar la identificació mercantil de l'empresa que els transmet al sol·licitant i el seu domicili social; drets que es transmeten amb expressió del suport de què es tracti, com també llur àmbit temporal i territorial; títol original de l'obra amb les seves dades identificadores necessàries, com ara: metratge o durada, segons el suport de què es tracti, nacionalitat i versió per a la qual s'adquireixen els drets. Si es tracta d'una sèrie hauran de figurar tant el títol genèric, si en tenia, com tots els títols dels capítols. Dels contractes o declaracions redactats en llengua diferent del castellà o de les oficials en alguna comunitat autònoma, se n'haurà de presentar la traducció per intèrpret jurat.

[...].

»d) Si la llengua original no és la castellana o una de les oficials en alguna comunitat autònoma, text sencer traduït dels diàlegs.

[...].

»2. [...]. Si l'exhibició es realitzava en versió doblada a qualsevol llengua espanyola i es tractava d'una producció de país no pertanyent a la Unió Europea, caldrà remetre's al punt tercer <sembla que vol dir el quart, transcrit més amunt> de la present Ordre.

[...].

»Annex I

»Requisits i funcionalitats que han de reunir els equipaments per a taquilles informatitzades i punts de venda de localitats per a sales d'exhibició cinematogràfica, perquè siguin aprovats per l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales, de conformitat amb les previsions de l'article 14 del Reial decret 81/1997, de 24 de gener i l'Ordre per a la seva aplicació.

[...].

»4. Venda de localitats.

[...].

»4.1. Característiques del bitllet. — Els bitllets resultants del sistema informàtic han d'incloure com a dades mínimes, en cada part, les següents:

»a) Denominació de l'empresa i codi d'identificació fiscal.

»b) Nom de la sala, domicili i municipi.

»c) Classe de localitat a què dona dret.

»d) Preu.

»e) IVA inclòs el percentatge.

»f) Identificador alfanumèric que impedeix duplicitats dintre d'una sessió.

»g) Títol de la pel·lícula.

»h) Data i hora.

»Aquestes dades figuraran en el bitllet en l'idioma oficial de la comunitat autònoma en què radiqui la sala d'exhibició, excepte el títol de la pel·lícula que serà el que figuri en el certificat de qualificació.»

Aquesta Ordre deroga, entre d'altres, la de 8 de març de 1988 que vam comentar a la RLD núm. 12, p. 245. Observeu que la necessitat de furnir una traducció jurada al castellà que es preveia en aquesta Ordre per a totes les llengües diferents del castellà, en l'ara vigent la preveu només per a les llengües estrangeres. La mateixa millora podem dir respecte a les poc respectuoses previsions de l'Ordre de 3 d'abril de 1991 (RLD núm. 17, p. 310), també derogada.

El Reial decret 1039/1997, de 27 de juny (BOE núm. 194, de 14 d'agost) del Ministeri d'Ensenyament i Cultura, refon i harmonitza la normativa de promoció i estímuls a la cinematografia i dicta normes per a l'aplicació del que preveu la disposició addicional segona de la Llei 17/1994, de 8 de juny. Les previsions lingüístiques que conté són les següents:

«Preàmbul

[...].

»Les raons per a la promoció del cinema són fonamentalment culturals, bo i destacant la importància que té el cinema per a l'expressió en les llengües espanyoles. Un objectiu prioritari que compartim amb la Comunitat Iberoamericana de Nacions és l'augment de les nostres produccions cinematogràfiques i de la seva circulació com a salvaguarda de la cultura i el patrimoni que tenim en comú.

[...].

»Capítol I

»Disposicions generals

[...].

»Article 3. Certificat de nacionalitat espanyola.

»1. El director general de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuals (ICAA), o la comunitat autònoma competent, expediran certificat de nacionalitat espanyola a les pel·lícules que havent estat realit-

zades per una empresa de producció espanyola, o d'un país de la Unió Europea establerta a Espanya, reuneixin les següents condicions:

[...].

»c) Que la pel·lícula es realitzi en la seva versió original en castellà o en qualsevol de les altres llengües oficials espanyoles.

[...].

»Capítol II

»Foment de la producció.

[...].

»Article 10. Ajudes per a l'amortització.

»1. Els productors de llargmetratges percebran, en concepte d'ajuda, amb caràcter general, una quantitat equivalent al 15 per 100 dels ingressos bruts de taquilla que obtinguin durant els dos primers anys de la seva exhibició a Espanya.

»2. Els productors de llargmetratges que realitzin la pel·lícula sense acollir-se a les ajudes a la incorporació de nous realitzadors o

pel·lícules experimentals de decidits continguts artístics i culturals podran percebre, a més de la prevista a l'apartat anterior, una de les següents ajudes complementàries: [...].

»b) [...]. Així mateix, quan es tracti de pel·lícules la versió original de les quals es realitzi en alguna llengua oficial espanyola, diferent del castellà, reconeguda en el respectiu Estatut com a pròpia d'una comunitat autònoma, els ingressos bruts queden fixats en 15 milions de pessetes, sempre que almenys 5 milions d'aquests ingressos bruts siguin obtinguts per l'exhibició de la pel·lícula en la seva versió corresponent a la llengua original, fet que ha de ser acreditat per l'òrgan com-

petent de la comunitat autònoma. [...].

»Capítol III

»Estímul al desenvolupament de guions.

»Article 13. Ajudes per al desenvolupament de guions.

»1. L'ICAA podrà atorgar anualment ajudes al desenvolupament de guions per a pel·lícules de llargmetratge realitzades en castellà o en qualsevol de les altres llengües oficials espanyoles, per al cinema o la televisió. Els requisits, imports, condicions i altres característiques d'aquestes ajudes seran determinats per ordre del Ministeri d'Educació i Cultura, desplegada d'aquest Reial decret.»

Aquest Reial decret deroga el 1282/1989, de 28 d'agost, comentat a la *Crònica* del número 15 d'aquesta revista, p. 200.

Toponímia

En aplicació de la disposició addicional segona de la Llei 13/1997, de 25 d'abril (RLD núm. 28), per la qual passa a denominar-se oficialment Illes Balears la província de *Baleares*, el Govern de l'Estat ha aprovat el Reial decret 1209/1997, de 18 de juliol (BOE núm. 186, de 5 d'agost), del Ministeri de l'Interior, pel qual es modifiquen les sigles dels permisos de circulació i de les plaques oficials de matrícula dels vehicles de la província de les Illes Balears, bo i modificant l'article 233 del Codi de circulació. La sigla passa de ser PM a IB.

El BOE ha publicat els següents canvis de denominació de municipis bascos:

— Resolució de 6 de juny de 1997 (BOE núm. 186, 5 d'agost) de la Diputació Foral de Biscaia, referent al canvi de denominació del municipi d'Amorebieta-Echano pel d'Amorebieta-Etxano.

— Resolució de 14 de juliol de 1997 (BOE núm. 249, de 17 d'octubre) de la Diputació Foral de Biscaia, per la qual es fa públic el canvi de denominació del municipi de Maruri pel de Maruri-Jatabe.

Continuen apareixent al BOE denominacions no oficials de municipis, almenys de Catalunya. Esmentem també el cas curiós de la Resolució de 17 de juliol de 1997 (BOE núm. 192, de 12 d'agost) de la Universitat «Jaume I» de Castelló, per la qual es convoca concurs públic per a la provisió de places dels cossos docents universitaris, pel fet que el BOE també es permet de modificar la denominació d'aquesta Universitat i anomenar-la «Jaime I».

Altres disposicions

Cal lamentar que l'Ordre de 12 de setembre de 1997 (BOE núm. 230, de 25 de setembre), del Ministeri de l'Interior, per la qual es modifiquen determinats aspectes de l'Ordre de 24 de febrer de 1994 (BOE núm. 54, de 4 de març) per la qual s'aproven els models de llicències, autoritzacions, targes i guies de pertinença que seran utilitzades per documentar les diverses classes d'armes, inclou exclusivament en castellà uns models destinats per a ciutadans de tot l'Estat. En canvi, com és ja habitual en les eleccions, l'Acord de 17 de setembre de 1997 (BOE núm. 226, del 20) de la Junta Electoral Central, que aprova els models d'actes que utilitzaran les juntes i les meses electorals en les eleccions al Parlament de Galícia, convocades per Decret del president de la Xunta de Galícia 225/1997, de 25 d'agost, publica els models de forma bilingüe gallec-castellà, amb el castellà subordinat i en cursiva.

El Reial decret 1561/1997, de 10 d'octubre (BOE núm. 264, de 4 de novembre), del Ministeri d'Educació i Cultura, modifica parcialment diversos reials decrets que estableixen títols universitaris oficials i les directrius generals pròpies dels plans d'estudis conduents a l'obtenció d'aquells, i preveu arreu la matèria *Lengua española* i *Literatura española* (art. 11-25, 32-34.b, 35-37, 39.b, 40 i disposició addicional única). Els reials decrets esmentats en aquestes cròniques que, entre d'altres, aquest modifica són el 1440/1991, de 30 d'agost (RLD 18, p. 274) i els 913 i 914/1992, de 17 de juliol (RLD 19, p. 233 i 234).

La Resolució de 21 de juliol de 1997 (BOE núm. 200, de 21 d'agost) de la Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques del Ministeri d'Ensenyament i Cultura, per la qual es concedeixen ajudes per al foment de la traducció i edició en llengües estrangeres d'obres literàries o científiques

d'autors espanyols, corresponents al 1997, només n'adjudica del castellà a altres llengües.

L'Ordre de 4 de setembre de 1997 (BOE núm. 223, del 17) del Ministeri de Treball i Afers Socials, disposa la publicació dels estatuts de la Creu Roja Espanyola:

«Capítol I

»Disposicions generals

[...].

»Article 4. Denominació i emblema.

»1. La denominació específica de *Cruz Roja Española* i el seu emblema són distintius essencials de la seva institució i, amb tal caràcter, s'inscriuran, si s'escau, en els registres corresponents.

[...].

»4. No obstant el que disposa l'epígraf número 1, els comitès de les comunitats autònomes, que, a més del castellà tinguin una altra llengua oficial, podran utilitzar-la en la denominació i retolació de la institució, sempre juntament a la de *Cruz Roja Española*.»

Aquesta regulació és semblant a la de l'Ordre de 28 d'abril de 1988 (RLD núm. 12, p. 251), derogada per la present.

I.3. PAÍS BASC

Iñigo LAMARCA ITURBE

Letrado de las Juntas Generales de Gipuzkoa

El objeto de esta *Crónica* es exponer la normativa y las resoluciones más importantes sobre el euskara publicadas en el *Boletín Oficial del País Vasco* durante el período comprendido entre julio y diciembre de 1997. Estructuraremos la presente *Crónica* en los cuatro apartados de costumbre y en cada una de ellas ordenando las disposiciones según la fecha de publicación.

1. *Administración pública autónoma*

Reseñaremos, en primer lugar, el Decreto 170/1997, de 8 de julio (BOPV núm. 137, de 18 de julio), que contiene la corrección de errores del Decreto 133/1997, de 10 de junio, por el que se regula el proceso de normaliza-